

CONVERSES D'EN QUIM I L'AVI ROC

Els satisfets

—Saps Quim que et trobo tot eufòric? Fas cara que fins els pollastres et ponen.

—Avui, ho heu endevinat. No em puc queixar. Estic satisfet. Les coses em rutllen. No tinc problemes. Fa temps que el puret d'havent dinat no me'l fumava tan tranquil·lament.

—Ja me n'adono, ja, però no sé si felicitar-te'n...

—Com? Avi, no esteu content que les coses em vagin bé?

—Sí i no. No sé com dir-t'ho. Estic content que les coses et vagin bé, però...

—Ara sí que em deixeu clavats, avi. Ni que m'ho haguessin jurat. No crec pas que em tingueu enveja, eh?

—No, Quim, no. M'ha passat el temps de l'enveja. Els anys que porto a sobre no solament em serveixen per portar bastó i caminar un xic corbat, sinó que també m'ensenyen que en el món no és del tot bo estar satisfet. És a dir, no sé si és ben veritat el que t'acabo de dir, però voldria que m'entenguéssis.

—Doncs no us entenc, avi.

—Els anys m'han ensenyat que el món es divideix en dues parts: els satisfets i els insatisfets. No hi estàs d'acord?

—Perfectament!

—Però jo et diré que compadeixo els qui ja aquí estan satisfets, i estic més d'acord amb els qui aquí, hi estan insatisfets.

—Mireu, avi, es com si em parléssiu en rús. No sé pas què redimonis voleu dir.

—Mira, Quim. Tu creus que en el camí de la meua vida no hi he trobat satisfaccions? Tantes com insatisfaccions. Però les satisfaccions les he anat deixant esfollades darrera meu. I ara, davant meu, et creus que n'espero gaires de satisfaccions? Les que més he desitjat no les he trobades. I ja sé que no les trobaré. Només em queda l'esperança d'un més enllà que cada dia se m'atansa més. Quan arribi l'hora, me n'aniré d'aquest món insatisfet. Però sé que més enllà hi trobaré les satisfaccions que no he pogut trobar aquí.

—Avi, ni que fóssiu un capellà. Ara, m'amargueu el puret.

—No ho vull pas. Només volia dir-te que ens enganyem si aquí hi vivim satisfets. És que ens acontentem amb quincalla quan som cridats a posseir quelcom de més valor.

—Bé, doncs, què tinc de fer ara? Tirar el negoci per terra, posar-me a gemegar, preocupar-me per coses que no tenen importància?

—NO! Preocupa't de les coses que tenen importància. Preocupa't de descobrir el valor d'aquelles frases que fa anys van ser dites: «Benaurats els qui tenen fam i set de justícia perquè ells seran saciats». Els satisfets no tenen fam ni set de justícia. Aquí està el seu mal. Estan contents amb el que el món els dóna. Això estaria bé si durés sempre. Però tot s'acaba. Hi ha un més enllà que farà perdre les satisfaccions dels satisfets i on solament seran saciats els insatisfets.

Per això et dic que compadeixo aquells qui, com tu, estan satisfets aquí. Sí, de debò que els compadeixo.

—Avi, seguiu parlant en rús.

FLAP

COLLABORACIÓ

LA TELEVISIÓ I ELS NENS

Davant la importància, cada dia més gran, que té la televisió en la societat actual, i conscients del problema, que com a instrument educatiu presenta, creiem que és important publicar un article sobre la televisió i els nens.

Algunes de les conclusions que aquí citarem es varen fer amb motiu d'una taula rodona que s'organitzà per l'estudi d'una enquesta que va fer l'Escola Activa de Pares de Barcelona l'any passat.

COSES POSITIVES de la televisió per als nens

- La televisió és un valor indiscutible del nostre temps.
- Permet assimilar més coneixements.
- Pot familiaritzar-se amb ambients que sense la televisió no veuria.
- Pot adquirir una comunicació més gran d'emocions i sentiments, ja que li dóna més llibertat per a manifestar-se que les sales de cinema.
- Pot despertar-li vives sensacions davant de moments històrics, passats o presents, ja que es fan reals a la pantalla.
- Li amplia el món de la seva fantasia (tenim d'evitar l'exageració).

Als Estats Units s'ha comprovat que permet i facilita l'ensenyament de moltes matèries, i actualment a Espanya estan estudiant la forma de suplir, mitjançant la televisió, la falta de material i medis que hi ha a moltes escoles.

COSES NEGATIVES que té la televisió

- Si partim de les tres funcions bàsiques que ha de tenir la televisió: educar, divertir i informar, tots aquells programes que no reuneixin aquestes condicions es poden considerar dolents per als infants.
- Hem de prescindir del positiu d'un programa de televisió, si coneixem que afavoreix l'evasió i que el fa negar-se a fer qualsevol cosa que li manen. Llavors podria ser com una mena de droga que el té dominat.

El negatiu de la televisió no està moltes vegades en si mateixa, sinó en l'actitud dels pares davant dels fills.

ALS PARES

La televisió és un gran factor que intervé en l'educació del nen.

És un instrument més, que els pares hem de tenir en compte.

És sumament important observar als nens quan miren la televisió. Si ho fem així coneixerem la seva sensibilitat i les reaccions que li pot produir. Aleshores els pares podrem deduir quins programes li són beneficiosos i quins no.

Dialogar amb els fills, comentar programes, pulsar les seves opinions, respondre a les preguntes que facin segons la seva capacitat, ajudarà al diàleg que ha de seguir a tot programa de televisió.

No és massa convenient fer servir un programa com a premi o prohibir-lo com a càstig; si és que ho fem ha d'ésser en casos molt concrets i excepcionals.

No deixar mai sols als nens mirant la pantalla (perquè no ens molestin); procurem mirar-la junt amb ells.

Si per algun inconvenient els fills no poden veure un programa, creiem que és força bo que el pare es sacrifiqui i no el miri.

Jaume Valls

*Especialitats
en articles pel
camping i l'esport*

JAUME OLIVÉ

Tints i Acabats

Tel. 12

RIELLS DEL FAI